

ע"פ 9247/18 - אביקם ליף נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה הרצליה

בית המשפט העליון

ע"פ 9247/18

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

אביקם ליף

נגד

המשיבה:

הוועדה המקומית לתכנון ובניה הרצליה

ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים
בהרצליה מיום 26.12.2018 בתו"ב 70340-03-17
אשר ניתן על ידי כב' השופט העמית ש' איזקסון

בשם המערער:

עו"ד אהרון בונה

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בהרצליה (השופט העמית ש' איזקסון) מיום 26.12.2018 בתו"ב 70340-03-17 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 8.3.2017 הוגש לבית המשפט לעניינים מקומיים בהרצליה כתב אישום נגד המערער וארבעת אחיו (להלן: הנאשמים הנוספים) המייחס להם עבירות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965. התיק נקבע לדיון בפני השופט י' ברכיה, והמערער הגיש בקשה לפסילתו נוכח העובדה שבא כוח המשיבה הוא בן זוגה של סגנית נשיא בתי משפט השלום במחוז תל אביב-יפו, הממונה על בית משפט השלום בהרצליה. בהחלטתו מיום 9.4.2018 קבע השופט י' ברכיה כי הבקשה התייתרה לנוכח החלטה מינהלית שניתנה לפיה תיקי בית המשפט לעניינים מקומיים של עיריית הרצליה יישמעו בפני שופט עמית שאינו שופט בבית משפט השלום בהרצליה. בעקבות כך, נקבע התיק לדיון הקראה ליום 6.6.2018 בפני השופט העמית ש' איזקסון מבית משפט השלום בתל אביב-יפו. במקביל, ובטרם קיום דיון ההקראה הגיש המערער בקשה להעברת מקום הדיון בהליך לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

עמוד 1

בדיון ההקראה ביום 6.6.2018 עדכן המערער את בית המשפט בדבר קיומו של ההליך בבית משפט זה להעברת מקום דיון, ודיון ההקראה בעניינו נדחה ליום 12.9.2018. הנאשמים הנוספים לא הופיעו לדיון הנ"ל ובית המשפט הכריע את דינם בהיעדרם והשית עליהם קנס לצד חיוב בהריסה המבנה מושא כתב האישום. ביום 24.6.2018 דחיתי את בקשת המערער להורות על העברת מקום הדיון בהליך (בש"פ 4277/18 ל"פ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה הרצליה).

המערער לא הופיע לדיון ביום 12.9.2018, ובית המשפט קבע את דיון ההקראה ליום 7.11.2018.

2. בפתח הדיון ביום 7.11.2018 עתר המערער לפסילת המותב בשל חשש לקיומו של משוא פנים כלפיו. המערער טען כי העובדה שבית המשפט הרשיע את הנאשמים הנוספים והורה במסגרת גזר דינו על הריסת המבנה, מלמדת על כך שלא יוכל לדון בלב פתוח ובנפש חפצה בטענותיו שלו. עוד נטען כי באופן שבו ניהל את ההליך כמו גם בהחלטותיו יש כדי להצביע על קיומה של דעה קדומה של בית המשפט ביחס לנאשמים ועל מתן יחס מועדף למשיבה. בהקשר זה נטען כי בפני בית המשפט תלויה ועומדת מזה כשנה וחצי בקשה שהגיש המערער למחיקת הנאשמים הנוספים מכתב האישום; וכי לא נמצאה בתיק בית המשפט החלטה בעניין הקדמת מועד דיון ההקראה בעניינו של המערער ליום 12.9.2018 חלף יום 12.10.2018 כפי שנרשם בפרוטוקול הדיון מיום 6.6.2018.

3. ביום 26.12.2018 דחה בית המשפט את הבקשה. בפתח הדברים התייחס בית המשפט לטענות הנוגעות לקביעת מועד דיון ההקראה והסביר כי אמנם המועד שמופיע בפרוטוקול הדיון מיום 6.6.2018 הוא 12.10.2018, אולם תאריך זה חל ביום ו', שבו הוא אינו מכהן בבית המשפט. הוסף כי פרוטוקול שגוי זה נמסר בטעות לידי המערער, וכי משהתבררה הטעות נערך פרוטוקול חדש שבו נקבע מועד ההקראה ליום 12.9.2018. בית המשפט ציין כי בשים לב לכך שבעת עריכת הפרוטוקול החדש לא נכחו המערער או בא כוחו באולם, וכדי למנוע טעות, שלחה המזכירות למערער הזמנה לדיון ואליה צורף הפרוטוקול המתוקן, ועל ההזמנה לדיון נרשם מפורשות כי מדובר בפרוטוקול מתוקן. בית המשפט הבהיר עוד כי "הזמנתי את התיק מהמזכירות, ובעודי מעלעל בו, הפנתה המזכירה הראשית את תשומת ליבי, לקיומו של אותו פרוטוקול, שדומה כי נטען, שביהמ"ש העלימו מתוך איזו קונספירציה אפלה, כדי להסתיר טעות שהיא בלא כל ספק, טעות קולמוס".

באשר לטענה הנוגעת להרשעתם של יתר הנאשמים בהליך, ציין בית המשפט כי בסמוך למועד שבו הוגשה בקשת הפסלות עתרו שניים מהם לביטול פסק הדין שניתן בעניינם, וכי הוא קיבל את הבקשה והורה על ביטול פסק הדין ביחס לכל הנאשמים הנוספים וקבע דיון הקראה בעניינם ביום 13.2.2019. לכך הוסף כי במסגרת הדיון מיום 6.6.2018 דן לראשונה בית המשפט בכתב האישום וכי אף אחד מן הצדדים שנכחו בדיון לא הסב את תשומת ליבו לכך שהמערער הגיש בקשה למחיקתם של הנאשמים הנוספים מכתב האישום לשופט י' ברכיה וכי זו טרם הוכרעה. בית המשפט הטעים כי ככל שהמערער היה מפנה את תשומת ליבו לבקשה זו, הוא היה דן בה טרם שהכריע בעניינם של הנאשמים הנוספים בהיעדרם. לבסוף, הדגיש בית המשפט כי אין לו כל עניין בתוצאות ההליך וכי הוא דן את הבאים בשעריו בלב פתוח ובנפש חפצה. הוסף כי הדיון בהליך לגופם של דברים טרם החל, לא התקיימו דיוני הוכחות ולא הוצגו בפני בית המשפט ראיות כלשהן שיש בהן כדי להשפיע על דעתו.

4. מכאן הערעור דנן בו שב המערער על טענותיו בפני בית המשפט קמא, המקימות לשיטתו חשש ממשי למשוא פנים של המותב כלפיו. המערער ממקד את טענותיו בכך שבית המשפט הכריע את דינם של הנאשמים הנוספים עוד הוא מלין על החלטות דיוניות שונות של המותב.

5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. בפרשה ובה מספר נאשמים, ההכרעה בעניינם של חלק מהם אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות לגבי האחרים (ע"פ 7248/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (28.9.2017)). מכל מקום, פסק הדין מיום 6.6.2018 שניתן בעניינם של הנאשמים הנוספים ניתן בשל העדר התייבבות. לא הובאו בקשר לכך כל ראיות הנוגעות למערער ואף לא נקבעו בקשר אליו כל ממצאים. יתרה מכך – לבקשת הנאשמים הנוספים בוטל אותו פסק-דין והקראה בעניינם נקבעה מחדש. עוד עולה מן ההחלטה מושא הערעור כי בירור טענות הצדדים לגופן טרם החל ולא נשמעו הוכחות. אין על כן כל בסיס לטענת המערער בדבר קיומו של חשש למשוא פנים או לדעה קדומה מצד המותב כלפיו. טענות המערער המופנות להחלטות דיוניות שהתקבלו על ידי המותב וכנגד אופן ניהול ההליך על ידו אין בהן כדי להקים עילת פסלות (ע"פ 8729/17 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.11.2017)) והוא הדין באשר לטענות הנוגעות למועד דיון ההקראה בענייניו של המערער ולטענות שנפלה בפרוטוקול הדיון מיום 6.6.2018. בית המשפט הבהיר בהחלטתו כי מדובר בטעות קולמוס וכי נקבע המועד החדש להקראה. אשר לבקשה למחיקת הנאשמים הנוספים מכתב האישום בקשה זו מונחת בפני המותב הדין בהליך עתה וחזקה עליו שיכריע בה כנדרש.

בשל כל הטעמים המפורטים לעיל, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"א בשבט התשע"ט (17.1.2019).

ה נ ש י א ה